

Dosarul nr. 2ra-1145/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător D. Chistol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători I. Secrieru, A. Danilov și I. Cimpoi)

DECIZIE

28 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursurile declarate de Eduard Cupcic și de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, împotriva lui Eduard Cupcic cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii, a taxei aferente contractului de împrumut, a penalității pentru rezilierea contractului de împrumut, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Eduard Cupcic, s-a casat integral hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o nouă hotărâre, și

împotriva încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a repus apelantul Eduard Cupcic în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 11 iulie 2016, ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eduard Cupcic cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 5 000 lei, a dobânzii în sumă de 324 lei, a taxei aferente contractului de împrumut în sumă de 1 500 lei, a penalității pentru rezilierea contractului de împrumut în sumă de 1 250 lei, a penalității de întârziere în sumă de 6 141, 6 lei, a taxei de stat în sumă de 427 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei (f.d. 6-8).

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎM „Incaso“ SRL a relatat că la 28 iunie 2011, între ÎCS OM „Iute Credit“ SRL, în calitate de împrumutător, și Eduard Cupcic, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut

nr. 305158.

Reclamanta a susținut că în baza contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011, ÎCS OM „Iute Credit“ SRL a transmis în proprietatea lui Eduard Cupcic suma de 5 000 lei, iar acesta s-a obligat să restituie suma respectivă în rate, cât și să plătească dobânda și taxa aferentă contractului de împrumut, ultima rată urmând a fi achitată la data de 10 februarie 2012.

Reclamanta a indicat că Eduard Cupcic nu și-a executat obligațiile asumate conform contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011, despre care fapt acesta a fost informat prin intermediul unor notificări recomandate.

Reclamanta a mai afirmat că în adresa lui Eduard Cupcic a fost expediată o înștiințare privind nerespectarea obligațiilor asumate conform contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011, rezilierea acestui contract și obligația lui Eduard Cupcic privind restituirea împrumutului și achitarea dobânzii, a taxei aferente contractului și a penalităților.

În continuare, reclamanta a declarat că în baza contractului de cesiune nr. CES-1/01/06/2010 din 01 iunie 2010, ÎCS OM „Iute Credit“ SRL i-a cesionat creanța deținută față de Eduard Cupcic lui ÎM „Incaso“ SRL.

La 27 aprilie 2018, ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul stagiar Eugeniu Bujoreanu, a depus, prin intermediul oficiului poștal, cerere privind compensarea de către Eduard Cupcic a cheltuielilor de citare publică în sumă de 118 lei (f.d. 43; 47).

Prin hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov. S-a încasat în beneficiul ÎM „Incaso“ SRL, din contul lui Eduard Cupcic, datoria formată conform contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011, în sumă de 14 215, 6 lei, taxa de stat în sumă de 427 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 800 lei, iar în total, suma de 15 442, 6 lei (f.d. 65-68).

La 21 august 2018, Eduard Cupcic a declarat, prin intermediul oficiului poștal, apel împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Totodată, apelantul Eduard Cupcic a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 63; 64).

La 15 decembrie 2018, Eduard Cupcic a depus, prin intermediul oficiului poștal, cerere privind scutirea de plata taxei de stat pentru cererea de apel împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 70; 78).

Prin încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea apelantului Eduard Cupcic cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului. S-a repus apelantul Eduard Cupcic în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. A fost respinsă cererea apelantului Eduard Cupcic privind scutirea de plata taxei de stat pentru cererea de apel. Nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Eduard Cupcic împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a

acordat apelantului Eduard Cupcic un termen de până la data de 13 februarie 2019 pentru lichidarea neajunsurilor, și anume: prezentarea în Cancelaria Curții de Apel Chișinău a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 319, 85 lei (f.d. 82-87).

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Eduard Cupcic. S-a casat integral hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso“ SRL împotriva lui Eduard Cupcic cu privire la restituirea împrumutului și încasarea taxei aferente împrumutului, a dobânzii contractuale, a penalității pentru rezilierea anticipată a contractului, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat în beneficiul ÎM „Incaso“ SRL, din contul lui Eduard Cupcic, împrumutul în sumă de 5 000 lei, dobânda contractuală în sumă de 324 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 4 600 lei și taxa de stat în sumă de 294, 72 lei. În rest, a fost respinsă cererea de chemare în judecată (f.d. 111-117).

La 03 aprilie 2019, Eduard Cupcic a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso“ SRL (f.d. 125-126; 127).

În motivarea recursului, recurentul Eduard Cupcic a susținut că din anul 1997, nu mai locuiește pe XXXXX, care este viza sa de reședință, însă prima instanță l-a citat anume pe această adresă.

Aici, recurentul a invocat că în contractul de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011 este indicată adresa la care locuiește, și anume: YYYYYY.

Recurentul a specificat că ÎM „Incaso“ SRL cunoaște cu certitudine că acesta locuiește YYYYYY, deoarece i-a expediat notificările anume la adresa din YYYYYY, iar anterior s-a adresat la Judecătoria Bălți cu cereri de eliberare a ordonanței judecătorești în baza contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011.

Astfel, recurentul consideră că au fost încălcate prevederile art. 38-39 din Codul de procedură civilă, care reglementează competența instanțelor de judecată.

De asemenea, recurentul a menționat că ÎM „Incaso“ SRL nu este în drept să înainteze pretenții împotriva sa, deoarece contractul de cesiune nr. CES-1/01/06/2010 a fost încheiat la 01 iunie 2010, adică înainte de încheierea de către recurent și ÎCS OM „Iute Credit“ SRL, la data de 28 iunie 2011, a contractului de împrumut nr. 305158.

În continuare, recurentul a notat că instanța de judecată nu s-a expus în niciun fel în privința faptului că ÎM „Incaso“ SRL a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție prevăzut la art. 267 din Codul civil.

La 17 mai 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimătei ÎM „Incaso“ SRL copia cererii de recurs depuse de Eduard Cupcic împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 135).

Intimata ÎM „Incaso“ SRL nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la

recursul declarat de Eduard Cupcic.

La 08 mai 2019, ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în partea repunerii apelantului Eduard Cupcic în termenul de declarare a apelului, casarea deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și modificarea hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în sensul încasării în beneficiul ÎM „Incaso“ SRL, din contul lui Eduard Cupcic, a penalității de întârziere în sumă de 1 541, 6 lei, a penalității pentru rezilierea contractului de împrumut în sumă de 1 250 lei, a taxei aferente contractului de împrumut în sumă de 1 500 lei, a taxei de stat în sumă de 132, 28 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei, precum și încasarea taxei de stat pentru cererea de recurs în sumă de 135 lei (f.d. 129-133; 134).

În motivarea recursului, recurenta ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, a făcut trimitere la prevederile din Codul civil care guvernează clauzele penale, în redacția în vigoare din data de 01 martie 2019.

În același context, cu referire la pretenția privind încasarea taxei aferente contractului de împrumut, recurenta a făcut trimitere la principiul libertății contractuale, consacrat la art. 1 din Codul civil, cât și la prevederile art. 1765 din Codul civil, în redacția în vigoare din data de 01 martie 2019.

În continuare, recurenta a relevat că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea pretenției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei.

La 17 iunie 2019, Eduard Cupcic a depus referință la recursul declarat de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, solicitând respingerea acestuia (f.d. 137-138).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Luând în considerare că recurentul Eduard Cupcic a declarat recursul la 03 aprilie 2019, adică în termen de mai puțin de 2 luni de la data pronunțării dispozitivului deciziei contestate, Colegiul constată că recurentul Eduard Cupcic s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

După cum rezultă din materialele cauzei, în fișa de însoțire nr. 2906 este indicat că la 15 martie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în adresa ÎM „Incaso“ SRL (f.d. 118).

Însă, la materialele cauzei nu este anexat avizul de primire de către ÎM „Incaso“ SRL a copiei deciziei integrale din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, Colegiul consideră că și recurenta ÎM „Incaso“ SRL, care a declarat recursul la 08 mai 2019, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în

termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Verificând decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune respingerea recursului declarat de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, împotriva încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a repus apelantul Eduard Cupcic în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, admiterea recursurilor declarate de Eduard Cupcic și de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, casarea deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, pentru motivele ce se succed.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă prevede că instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul reține că la 28 iunie 2011, între ÎCS OM „Iute Credit“ SRL, în calitate de împrumutător, și Eduard Cupcic, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 305158 (f.d. 6-8).

În baza contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011, ÎCS OM „Iute Credit“ SRL a transmis în proprietatea lui Eduard Cupcic suma de 5 000 lei, iar acesta s-a obligat să restituie suma respectivă în rate, cât și să plătească dobânda și taxa aferentă contractului de împrumut, ultima rată urmând a fi achitată la data de 10 februarie 2012.

În baza contractului de cesiune nr. CES-1/01/06/2010 din 01 iunie 2010, modificat prin acordul adițional nr. 01/06/2013 din 01 iunie 2013, ÎCS OM „Iute Credit“ SRL a cesionat către ÎM „Incaso“ SRL creanța deținută față de Eduard Cupcic în temeiul contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011 (f.d. 16-17).

La 11 iulie 2016, ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eduard Cupcic cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 5 000 lei, a dobânzii în sumă de 324 lei, a taxei aferente contractului de împrumut în sumă de 1 500 lei, a penalității pentru rezilierea contractului de împrumut în sumă de 1 250 lei, a penalității de întârziere în sumă de 6 141, 6 lei, a taxei de stat în sumă de 427 lei și a cheltuielilor

de asistență juridică în sumă de 800 lei (f.d. 6-8).

La 27 aprilie 2018, ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul stagiar Eugeniu Bujoreanu, a depus, prin intermediul oficiului poștal, cerere privind compensarea de către Eduard Cupcic a cheltuielilor de citare publică în sumă de 118 lei (f.d. 43; 47).

Prin hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov. S-a încasat în beneficiul ÎM „Incaso“ SRL, din contul lui Eduard Cupcic, datoria formată conform contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011, în sumă de 14 215, 6 lei, taxa de stat în sumă de 427 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 800 lei, iar în total, suma de 15 442, 6 lei (f.d. 65-68).

La 21 august 2018, Eduard Cupcic a depus, prin intermediul oficiului poștal, cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 63; 64).

La 15 decembrie 2018, Eduard Cupcic a depus, prin intermediul oficiului poștal, cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 70-71; 78).

În această conjunctură, Colegiul observă că în cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, apelantul Eduard Cupcic a invocat, cu referire la prevederile art. 267 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, tardivitatea acțiunii declanșate de ÎM „Incaso“ SRL.

În conformitate cu art. 267 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Colegiul decelează că prescripția extintivă este o instituție juridico-civilă care se răsfrânge asupra posibilității apărute la persoană de a-și apăra dreptul încălcat pe calea acțiunii civile. Posibilitatea persoanei de a primi apărarea pe calea acțiunii civile reprezintă dreptul subiectiv la apărare pe calea acțiunii civile, denumit dreptul la acțiune. Apărut din cadrul raportului juridic civil, dreptul la acțiune reprezintă dreptul de a cere de la instanța de judecată emiterea hotărârii, care ar admite acțiunea, sau dreptul la admiterea acțiunii.

Așadar, prescripția extintivă este termenul la expirarea căruia, în cazul în care acțiunea n-a fost înaintată, se stinge dreptul civil apărut în urma litigiului. Expirarea prescripției extintive nu duce la încetarea dreptului subiectiv civil încălcat, ci stinge dreptul subiectiv civil la apărare pe calea acțiunii civile.

Termenul de prescripție stipulat la art. 267 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței servește mai multor scopuri importante, și anume să asigure securitatea și finalitatea juridică, să protejeze potențialii pârâți de plângerile tardive care pot fi dificil de contestat și să prevină orice nedreptate care poate rezulta în cazul în care instanțele ar fi obligate să se pronunțe cu privire la evenimente care au avut loc în trecutul îndepărtat, pe baza unor probe care este posibil să fi devenit nesigure și incomplete din cauza trecerii timpului (hotărârea în

cauza Kamenova v. Bulgaria din 12 iulie 2018).

Conform art. 271 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond.

Colegiul notează că Eduard Cupcic a fost privat de dreptul de a invoca expirarea termenului de prescripție extinctivă în prima instanță, deoarece prima instanță l-a citat doar la adresa de pe XXXXX, care este viza de reședință a lui Eduard Cupcic, deși acesta nu mai locuiește la adresa respectivă, citația nefiindu-i predată (f.d. 26).

Mai mult, Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Eduard Cupcic nu a recepționat copiile cererii de chemare în judecată și a anexelor, și niciun act de procedură al primei instanțe.

De altfel, în contractul de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011 este indicată adresa la care Eduard Cupcic locuiește în prezent, și anume: YYYYYY.

Colegiul conchide că ÎM „Incaso“ SRL cunoștea cu certitudine că Eduard Cupcic locuiește în YYYYYY, deoarece anterior s-a adresat la Judecătoria Bălți cu cereri de eliberare a ordonanței judecătorești, în baza contractului de împrumut nr. 305158 din 28 iunie 2011 (f.d. 72-75).

Astfel, Colegiul evidențiază că apelantul Eduard Cupcic a fost îndreptățit să invoce în apel tardivitatea acțiunii înaintate de ÎM „Incaso“ SRL.

Art. 373 alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar conform art. 373 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Garanțiile implicite ale art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului includ obligația de a motiva hotărârile judecătorești. Or, doar o decizie motivată permite părților să demonstreze că a fost audiată în mod real cauza lor. Deși o instanță internă dispune de o anumită marjă de apreciere în alegerea argumentelor și admiterea probelor, aceasta trebuie să-și justifice activitatea precizând motivarea deciziilor luate (hotărârea în cauza Suominen v. Finlanda din 01 iulie 2003).

Deși art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea în cauza van de Hurk v. Țările de Jos din 19 aprilie 1994). Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În special, atunci când un argument invocat de o parte este decisiv pentru rezultatul procedurii, se impune un răspuns specific și explicit (hotărârea în cauza Ruiz

Torija v. Spania din 09 decembrie 1994).

În succesiunea celor relatate, Colegiul constată că în contradicție cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de apel a omis cu desăvârșire să examineze argumentul apelantului Eduard Cupcic privind tardivitatea acțiunii înaintate de ÎM „Incaso“ SRL, deși argumentul respectiv este decisiv pentru justa soluționare a cauzei.

Această eroare procedurală a instanței de apel dictează necesitatea trimiterii cauzei spre rejudecare în instanța de apel, deoarece instanța de recurs nu este în drept, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, să adopte o soluție finală în acest caz.

Or, este inadmisibilă orice incursiune în fondul acțiunii atâta timp cât nu există o certitudine că acțiunea ca atare este înaintată în termen, deziderat ce vine să consolideze principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Din acest considerent, Colegiul nu urmează să dea o apreciere argumentelor recurentei ÎM „Incaso“ SRL ce se referă la fondul acțiunii, acesta urmând a fi examinat de către instanța de apel doar dacă se va ajunge la concluzia că acțiunea a fost înaintată în termenul prevăzut la art. 267 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței.

Totodată, Colegiul consideră necesar să puncteze că instanța de apel, respingând pretenția ÎM „Incaso“ SRL privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei, a indicat că aceste cheltuieli nu au fost probate, deși la materialele cauzei este anexat actul de primire-predare a serviciilor prestate nr. CES-1/01/06/2010 din 02 iunie 2016, care conține activitățile întreprinse de avocatul Natalia Covaliov în cadrul acestui dosar, cât și ordinul de plată nr. 2964 din 20 noiembrie 2014, care confirmă achitarea serviciilor respective în sumă de 800 lei (f.d. 4; 22).

În ceea ce privește încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul relevă că apelantul Eduard Cupcic întemeiat a fost repus în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Or, Eduard Cupcic nu a dispus de posibilitatea reală de a participa la examinarea în cauzei în prima instanță, iar la materialele cauzei nu există nicio probă care ar confirma că Eduard Cupcic a recepționat dispozitivul hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să dea o apreciere multiaspectuală și completă materialelor cauzei, și, ca urmare a celor constatate, să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea tuturor rigorilor procedurale și a dreptului garantat al părților la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Luând în considerare problemele de drept invocate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de

avocatul Eugeniu Bujoreanu, împotriva încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a menține încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a repus apelantul Eduard Cupcic în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, de a admite recursurile declarate de Eduard Cupcic și de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, de a casa decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, împotriva încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a repus apelantul Eduard Cupcic în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Se admit recursurile declarate de Eduard Cupcic și de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu.

Se casează decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso“ SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, împotriva lui Eduard Cupcic cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii, a taxei aferente contractului de împrumut, a penalității pentru rezilierea contractului de împrumut, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan